

Владика Јоаникије богослужио у Цетињском манастиру

Администратор Митрополије црногорско-приморске Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије служио је јутрос са цетињским свештенством и свештеномонаштвом Свету службу Божију у Цетињском манастиру.

На почетку Литургије Владеика је у чин чтеца произве матуранта Цетињске Богословије Срђана Вучановића.

Након читања Јеванђеља, бесједио је ректор Богословије протојереј-ставрофор Гојко Перовић.

Он је рекао да је наша вјера таква да Бог воли да нас види сабране на једноме мјесту, макар једнога дана у недјељи.

“И зато је традиција народна, и црквено учење, предање и канони кажу да један дан треба за то одвојити. А тај дан је недјеља када се сјећамо Христовога васкрсења”, рекао је он.

Отац Гојко је објаснио због чега је од свих тема наше вјере најважније Христово васкрсење.

“Због тога што је свака прича о Господу Богу, о небесима, о анђелима, о духовном животу тема наше вјере. То су ствари за физичке очи врло често невидљиве. Како каже апостол Павле: Вјера је потврда ствари невидљивих. И ми заиста морамо сваки пут да уложимо један додатни напор. Што нас више спољашњи свијет примамљује неким својим темама, дилемама и својом шареноликошћу, толико више морамо да се трудимо. А живимо у 21. вијеку који је управо шпо томе можда најпрепознатљивији, јер је све око нас прешарено”, рекао је ректор Цетињске Богословије.

Додао је да је нашим прецима духовни живот био лаакши онолико колико им је физички био тежи.

“Свијет око њих је био једноставан. Нама, дакле, треба труд да бисмо се везали и да бисмо држали пажњу на ствари физичким очима невидљиве, а души тако потребне истине да нас чека још један живот. Без догађаја васкрсења та истина се од нас удаљава, просто постаје безнадежна. Какав љепши живот, ако смрт није побијеђена? Зато нам је свака недјеља дан побједе, дан хришћанскога оптимизма”, објаснио је отац Гојко Перовић.

Владика Јоаникије на крају Литургије сабранима честитао празник Светог Трифуна.

“Он је велики Божји угодник, мученик и чудотворац, који се прославио и за свога живота својим богоугодним дјелима. Већ је као млад чинио чудеса, живио и крајњој једноставности не стичући за себе ништа, живећи Господу и за Његову светињу, за Цркву Божију. А када је дошло вријеме испитавања његове вјере, он је своју вјеру храбро посвједочио и за њу главу своју положио”, подсјетио је Владика Јоаникије.

Од тада, нагласио је он, па до дана данашњега множе се се чудества Светог Трифуна.

Подсјетио је да се његова лобања налази у Котору у римокатоличкој катедрали гдје је дошле још док је Црква била јединствена, те да Светог

Трифуна подједнако поштују и православни и римокатолици.

Радосав Рајо Војиновић

Фото: Јован Д. Радовић

— mitropolija.com